

ikke er gældende.

Mindretallet mener dog, at hensyn til statens forhold til fremmede magter eller til statens sikkerhed kan gøre det påkrævet, at ransagning foretages hemmeligt. Sager, der behandles af politiets efterretningstjeneste, vil i en del tilfælde være af særegen karakter og kræve diskretion i et omfang, der ikke kan sammenlignes med de hensyn, der gør sig gældende i andre straffesager.

At disse særlige hensyn gør sig gældende i alvorligere sager om statens sikkerhed er klart. Men også i andre sager, hvori medlemmer af udenlandske repræsentationer kan være indblandet, og hvor sagerne i mange tilfælde resulterer i et diplomatisk skridt, er det for opretholdelsen af fortsatte venskabelige forhold ofte påkrævet, at ransagning kan foregå i hemmelighed.

Mindretallet finder derfor, at der bør kunne gives adgang til at hemmeligholde en ransagning i sager vedrørende forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller kapitel 13.

Mindretallet foreslår herefter, at § 799 udformes således:

"Såfremt det er af afgørende betydning for efterforskningen, at ransagningen foretages, uden at den mistænkte eller andre gøres bekendt hermed, kan retten, hvis efterforskningen angår en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, ved kendelse bestemme, at ransagningen foretages, uden at de pågældende underrettes, og at reglerne i § 798, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 3, fraviges. Stk. 2. Reglerne i § 783, stk. 2 og 3, § 784, § 785 og § 788, finder anvendelse på de i stk. 1 omhandlede tilfælde."

5.6. Ransagning med henblik på anholdelse.

I den gældende retsplejelov findes reglerne om ransagning for at søge efter spor af forbrydelsen eller efter ting, som er genstand for beslaglæggelse, i ransagningskapitlet (§§ 794 ff), medens reglerne om ransagning med henblik på

anholdelse eller på fuldbyrdelse af en straffedom findes i kapitlet om anholdelse (§§ 759 og 761).

Sidstnævnte regler er senest revideret i 1978, jf. udvalgets betænkning nr. 728/1974 om anholdelse og varetægt, side 62 f og 70 f. Udvalget gav i den forbindelse udtryk for, at reglerne muligvis bør flyttes til kapitlet om ransagning, når dette revideres.

Udvalget har derfor drøftet, om §§ 759 og 761 nu bør flyttes til retsplejelovens kapitel om ransagning. Udvalget finder imidlertid ikke tilstrækkelig grund til at foreslå en sådan flytning. Af hensyn til overskueligheden bør reglen i § 759 fortsat være placeret i retsplejelovens kapitel om anholdelse. Udvalget foreslår derimod, at der i retsplejelovens kapitel om ransagning indsættes en henvisning til bestemmelserne i §§ 759 og 761, jf. lovudkastets S 793, stk. 3, 1. pkt. Ordet "tillige" i denne bestemmelse indicerer, at man ved ransagning med henblik på anholdelse kan vælge at gå frem enten efter § 759 eller i overensstemmelse med reglerne i ransagningskapitlet. Den praktiske betydning heraf er minimal, idet udvalget nedenfor foreslår, at de to sæt ransagningsbestemmelser indholdes i det væsentligste ensartede. Da ransagninger imidlertid ikke sjældent sker både for at finde spor og for at anholde personer, har udvalget fundet den nævnte konstruktion praktisk.

Samtidig foreslår udvalget, at der sker en forenkling af reglen i § 759, hvorved reglerne i ransagningskapitlet om kompetence, proportionalitet, skånsomhed og udførelsesmåde, hemmelig ransagning og tilfældighedsfund gøres anvendelige på ransagning med henblik på anholdelse.

Grundbetingelsen i § 759: "... når der er grund til at antage, at den pågældende opholder sig der" foreslås dog opretholdt uændret, ligesom der ikke i § 759 foreslås indført en sondring mellem ransagning hos en mistænkt og ransagning hos en ikke-mistænkt. Se om ophævelsen af denne sondring betænkning nr. 728/1974 om anholdelse og vare-

tægt, side 63.

Af grundbetingelsen følger, at ransagningen med henblik på anholdelse altid kan foretages på den pågældendes bopæl og i de lokaliteter, som tilhører den pågældende, idet der i disse tilfælde altid vil være en vis formodning for, at den pågældende opholder sig der. For ransagning på lokaliteter, som den eftersøgte ikke råder over, kræves, at der foreligger oplysninger, som sandsynliggør, at den eftersøgte opholder sig på stedet.

Af retsplejelovens § 755 fremgår de materielle betingelser for at foretage anholdelse af en mistænkt under efterforskning. Udvalget finder ikke grundlag for at fastsætte særskilte krav til kriminalitet og mistanke, når ransagning skal gennemføres med henblik på anholdelse. Det er således tilstrækkeligt, at grundlaget for anholdelse er opfyldt.

I § 759 nævnes alene ransagning af hus. Ifølge betænkning nr. 728/1974, side 70, skal bestemmelsen anvendes analogt på andre rum end hus - f.eks. beboelsesvogne og skibe. Ransagning med henblik på anholdelse kan undertiden forekomme med hensyn til andre lokaliteter eller genstande, f.eks. skure, telte eller biler, hvor en person kan skjule sig, og udvalget foreslår derfor, jf. lovudkastets § 759, stk. 1, at det præciseres, at ransagning med henblik på anholdelse omfatter både huse og andre lokaliteter eller genstande. Ransagningen må selvsagt ikke strække sig ud over sit formål, og det følger heraf, at ransagning med henblik på anholdelse ikke omfatter genstande, hvor en person ikke kan være skjult, f.eks. skuffer og tasker. Se dog ovenfor kapitel 4.1.2. (side 71) om ransagning af en ikke-mistænks lokaliteter i forbindelse med pågribelsen af en mistænkt.

5.7. Privat ransagning.

Retsplejeloven indeholder i § 755, stk. 2, og § 825, stk. 1, 3. pkt., hjemmel for private til at foretage anholdelse